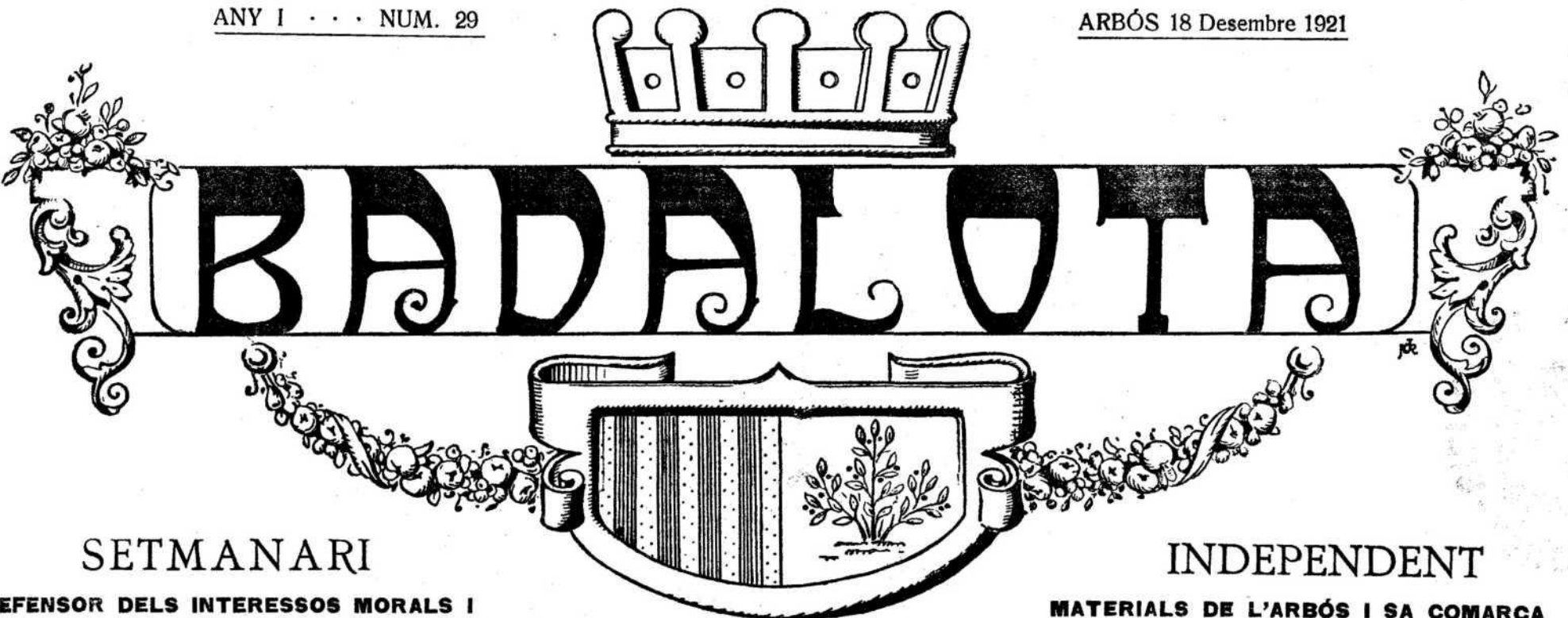

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
 Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
 Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
 A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

AGENCIA DE ARBÓS

Tota classe d'operacions de
Banca - Borsa - Canvi

CAIXA D'ESTALVIS

Abonem a la vista..	3 1/2	per 100
» » 6 messos..	4	» 100
» » 1 any..	5	» 100

DIPOSIT DE VALORS EN CUSTODIA

Negociem els Cupons a tots venciments als preus que anuncia la Banca de Barcelona

Comprem i venem tot lo que es cotitza a Borsa
 CONFIANSA ABSOLUTA

PROSES LLEUS

Nadalencia

La plana ha fet seses posalles amb l'hivern. Com tell de prometatge, la blavor de les montanyes encercla cloent-se pel mig jorn amb el bell zafir de mar que entre els turons miralleja. La serra del Montseny es posarà caputxa blanca i des de la llumània, per desobre les serralades, gualtarà celebrar-se les noccs al peu del Montserrat.

Ella hi va tot humil, despallada de galanies. Els dies en rumbeja de les que mai vol desferir: els oliverars de color plascèvol i els verds malis de les pinedes. Expressió uns de có que a més ama; la pau. Plasmació els altres de có que ella representa: l'esperança. Que pau es fecunditat i la terra llaurada pels enginyers de guerra, asorada amb llàgrimes, i sembrada de rancúnies i toca de xorquila: per aixó tement el devenir ma, aixeca, la plana, el brancam sempre fullat de s'oliveres i cimbrejant-lo al vent crida a pau tota nyada. Ella és l'esperança del pa de cada dia de generacions que van treballant-la, les quals al rencar-li un fruit glateixen ja en el desig d'una futura anyada: La gerda verdor de les boscuries, ollant com efluvís de vida latent, com glopades primavera porta a través de la desolació hivern-

nenca, el consol prometedor de noves germinacions i brostades.

¡Oliverars sempre en juvenut! ¡Gerdes frondes del bosc! Com recordeu també aquell anhel de pau entre cel i terra, aquella esperança messiànica que alçant son vol a la llum del flamíger glavi barrador del camí del Paradís travessà l'abim dels segles sonor dels clams dels profetes i de la veu incoherent dels oracles; que pròxima al fi de sa volada, amb un freu d'ala feu vibrar la lira del destre cantor d'Agrícola, Virgili, arrencant-ne el profetic só de l'ègloga quarta; i que plegà les ales davant el compliment de son desig allà en l'humilitat d'una establia. Així mateix vosaltres ¡verdors immutables! decorreu sens defallir el cicle de les estacions en espera del Nadal: en el blanc gebre de l'hivern hi encasteu vostres meragdes, que llampaguegen entre les pollicromies primaverals, que vibren irèmols en les cistes de l'estiu i que s'encenen avellutades sota els cels daurats de la tardor. I quan l'aire glateix de joia al pressentiment dels trilleigs nadalencia feu ofrena de brancades, de moises, d'oloroses motes bosquetanes; i és un tros de nostra terra en miniatura que per mans d'infants, se n'entra dins les cases i ret homenatge a l'infant Jesús servint d'escenari a la representació ingènua de son naixement.

Heu vist en aquest temps a les oliveres—com preses de místic defalliment—delxant anar el fruit ple de l'oll que cremarà suplicant i adorador en la flama de la llantia? Heu escoltat la veu de les pinedes? Heu sentit com, apagat el remoreig estival, s'alça sola, magnífica, pomposa, amb arrodoniments que enclouen tot un món de desigs que van a ésser satisfets, i seguidament s'afebleix, s'esfuma a par que vaigi allunyant-se, per a retornar modulant quelxes, sospirs de qui defalleix de llarga espera i munta altra volta amb remors de mar i creix esclatant en clams victoriosos? Tal diríeu un aplec de monjos himnejant les vidències d'Isaías.

I és que exulten de joia a l'ovrir a sant Tomàs assegut al dintell de l'hivern mostrant el nou Nadal a la resplandor de ses mans lluminoses del diví contacte. Que ell, l'apostol del dubte, absent quan l'aparició del Crist en el cenacle, vol ésser present a la rememoració de sa vinguda a la terra i de tots els apostols és el que de més prop la precedeix. Ell que personificant la feblesa humana necessità la vidència de les sagrades ferides per creure, ara s'avança al Nadal, i, amb el testimoni de les ferides de son propi cos dardellat per les sagetes del martiri, dona nova vigor a la fe perquè ens trobi plens d'ella l'Infantó que s'apropa. La pau i alegria que amargant-lo cuidà fer-lo defallir al reconèixer son Déu i Senyor la traspassa a tots, des d'el vellet a l'infant, al descloure la maravella del Nadal. Pau i alegria que fa esdevingui integral, que regni no sols en els esperlts sino que s'acompanyi també de llegítimes benadances materials. I en les ciutats, sota devassalls de llum exposa als ulls goluts de les multituds tot l'encanteri que el luxe i el plaer del sabor saben extreure d'entre lo més exquisit que produeixen la natura i el treball humà. I tot just enllustra, desperta poblats i masies perquè fent feix de ses produccions ispiques les portin a la fira de Sant Tomàs; i allí sota el cel brillant, esplendorós de llum i blavos presentint-s'hi la presència del Bon Jesús s'hi desplega tot el popular encís del temps nadalenc, com viscuda escena arrancada d'història portal de temple gòtic. I per tal de minvar les tristors hivernenques posa terme a l'escurçament del dia i allarga el camí del sol que culminarà pel Juny, quan l'Infantó i la mota de blat que ara neixen s'hagin fos pel Corpus en una solar realitat eucarística.

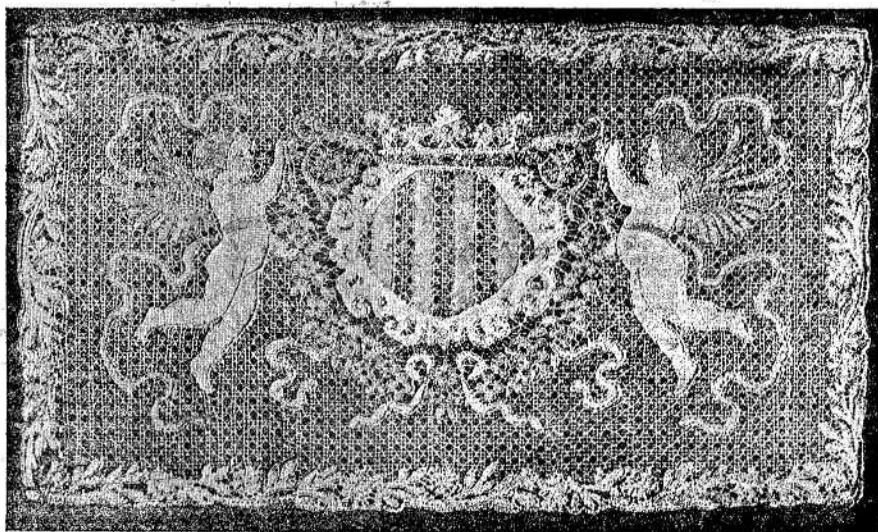
L'esperit humà; com la terra, passa també les seves estacions: adés s'abrusa, adés s'enfredoreix. Si esgarriaments o esfondraments morals ens claven sa grapa corglaçadora, sapiguem veure la religió assegurada al dintell de l'hivern que va a fer presa en nosaltres senyalant-nos—com altre To-

Puntes al Coixí

PRIMERS PREMIS
I MEDALLES D'OR
del Magnífic Ajuntament
i de la Mancomunitat de
Catalunya en la Exposició
Local d'aquesta vila.

Rosa Font

ARBÓS
(Prov. Tarragona)

màs—el Nadal interior; dient-nos que l'escalf i claror sols retornaran amb l'adveniment de Crist dins nostre esperit. I veurem créixer la llum, la pau i esperança que enjoiaran nostres vida, com les oliveres i les pinedes enriolen tota l'anyada.

FONT D'ORTA

A l'amic absent

No t'han matat els moros. Encara vius i m'ho proves amb una lletra. Tens molta raó, amic. La vida té les seves fluctuacions com la mateixa naturalesa; flux, reflux; estiu, hivern; dia, nit.

Te'n vas anar. Jo no sabí res més de tu. Un somni profund semblava apoderar-se de la nostra amistat; no hi havia núvols, però la llum refulgent que abans la il·luminava s'anava enterbolint; la foscor ja la cercava; les ombres de la nit volien amagar-la; es feu el silenci, la quietud perllongada; el fet anunciava la seva mort; era a l'últim reflux de la vida... De sobte un raig de llum descobreix sa figura confosa; la claror s'escampa; el fet desapareix; la vida torna; la calor li dona activitat, i alçant els braços estreny les nostres ànimes en forta encaixada d'intensa emoció. Hora verament feliç la del retorn de l'amistat!

Es el fill pròdig de l'ànima que torna el consol a sa mare omplint el buit que en ella deixí la seva absència. Oh! aquesta lletra no és paper, ets tu mateix, amic; hi glatex el teu cor, hi batega el teu esperit!

Deixa que així parli la meua ànima. No són ses paraules flors buscades per fer un ramell de colors atractius; són pètals sostinguts pel calze del seu propi sentiment. No plora ni riu, solament s'esplaija per això la deixo en llibertat. Canta baix, però vibra a l'uníson en plena i completa harmonia. Deixa-la, doncs que canti. Julja-la després com vulguis, mes, per Déu, deixa-la cantar.

No s'enten avui de sermons; no comprèn els sílogismes; quasi no tem el ridícol. Fugí del cervell i s'ha amagat dintre del cor on troba la calor del sentiment i el deliri d'una pura emoció que l'embriaga.

D'allí surt tota en un mot; tota ella es deixa anar en una nota. No analitzis el seu parlar, perquè està tota en cada síl·laba i no busca continuïtat. Vol dir molt i no diu res, perquè res sap sinó que sent la teua amistat ressuscitada.

Pensa en l'amic que encara és amic, que no han mort ni ell ni l'amistat. I quantes coses li diu aquesta amistat que ara ve de lluny, després del perill d'ésser ja perduda! Li evoca tot un passat que quasi no comprèn. Ah, ella no sabia que portés dintre del seu si tan apreciable joia! I es fa un retret dolorós per la seva passada indiferència i sent verdader remordiment i tot això encara fa més gran la present emoció, l'amistat d'ara.

Però tot allò perquè fou així? La meua ànima no s'ho explica. Perdona, amic, a la meua ànima. Ella no ho sabia. Gofava a mans besades de l'amistat i per això no comprengué la valor que tenia. Ara ja ho ha comprès; l'emoció de la teua lletra li ha deixat un signe etern, un segell que jamai podrà esborrar-se.

No vui preguntar a la meua ànima si creu que l'amistat serà eterna. Li semblaria que me'n burlava; quedaria ofesa. No pot concebre límits per al seu sentiment; està tota plena d'ell i quasi creu que el sentiment és ella mateixa.

Una interrogació, no obstant, se li presenta: I si l'amic morís?... No, tú, amic, no moriràs. I si la

mesquina matèria que dona forma al teu ésser, per dissort, vingués a convertir-se en terra, l'amistat tampoc moriria; al contrari, doncs existiria tan sols en esperit es faria més eterna.

ANICET VILLAR

FUTESSES

EL MISTO

Tots sabem que hi ha un monopoli
De mistos de flam i d'esca

I sabem que ens fan la llesca
Al encendre un llumet d'oli.

Compreu la caps de deu
O be compreu-la de cinc,
I per més que feu zinc-zinc
Encendre'l no lograreu.

No es encara això que he dit
El mal que és més pitjor;
Si el rasqueu al rascador,
L'esca us queda encesa al dit.

I entre mig de tots els mals
—Tant es el que xisporroteja—
Que un castell sembla que hom veja.
De grans focs artificials.

MARINGO.

Teatre Arbossense

CINE I ATRACCIONS

El dia de la fira tingueren lloc en aquest teatre tres sessions de cine i varietés, en les quals es projectà, entre altres, la pel·lícula *Cavalleria Rusticana*, tretada de la novela de Joan Vega. Aquesta pel·lícula, interessant perquè fa revlure les escenes que tan bé descriu l'autor italià, l'esperavem amb interès perquè interpretava la protagonista la cèlebre Bellincioni. Aquesta genial tràgica del cant i de les taules, no està en aquesta cinta a l'altura de sa fama: serà que l'artista no sent els personatges que representa en la pantalla amb la mateixa intensitat dramàtica que els sent quan representa una òpera i més encara un drama musical? Serà que les senyals imborrables que imprimeix el temps implacable en les persones que tomben ja l'edat madura, li deslluïren l'interpretació d'un paper en el qual té d'apareixer amb tot l'esclat de la juvenut? Nosaltres ens inclinem a creure que influï molt més la segona causa que la primera en les deficiències que observarem en aquesta Santuza. De totes maneres ens agradaria veure a la Bellincioni en altres films més apropiats a les seves aptituds físiques.

La *coupletista* Lolita Gonzalvo cantà alguns couplets i cançonetes molt discretament.

El *duetto* còmic Los Moritas té bastanta xispa i logrà divertir el públic amb les seves ocurrencies. Fou molt aplaudit.

El públic era molt nombrós en les sessions de la tarda, especialment en la de les 5, en la qual el teatre estava ple a sobreixir. A la nit hi hagué una bona entrada.

MIRA-PRIM.

L'adeu dels catalans del Regiment de Jaen

Marxem a la guerra mora
lluny de la llar estimada
delxem la terra que ens plora
per sempre més anyorada.

Amb serenitat hi anem
ofegant del cor el dol
sens saber si tornarem
trepitxant el nostre sol.

I després dels jorns de glòria
quan les tropes orgulloses
us recontin la victòria
i ses gestes glorioses
diran en commós accent
que els que millors es portaren
i que amb mes braó lluitaren
foren soldats del Jaen.

Catalunya... adéu ma terra
adéu Patria idolatrada
tos fills marxen a la guerra
i a tu et deixen desolada
però si nostre sang ardentia
rega la terra africana
morirem com homes dignes
de la Pàtria Catalana.

Ja dalt del barco que ens roba
tot el poble victoreja.

Amb els ulls humitejats
l'ànima contristada
acomialem els amats
que esperen la tornada.

I al resó de les sirenes
que brunzent l'espai fandeixen
reviuen les nostres penes
i mils cors es comprimeixen.

Mes catalans som i serem
mantinguem amb fe i coratge
i al marxar com homenatge
a la Pàtria li cantem:

Catalunya... adéu ma terra
adéu Patria idolatrada
tos fills marxen a la guerra
i a tu et deixen desolada.

Pro si nostra sag ardentia
rega la terra africana,
morirem com homes dignes
de la Pàtria Catalana.

Un soldat del Regiment de Jaen -72-

Història de Catalunya

VII

Les invasions: els cartaginesos i els romans

Troban-se Corneli Scipió a Cartagena va campar-se la veu de que havia mort: llavors Indí i Mandoní, capitanejant una host d'ilergetes i l'atans, es rebel·laren, ajudats per un cos de vult romans que era prop del riu Sucró i pretextant no se li pagava el sou. Dominada per Scipió sublevació militar, es dirigí a l'encontre dels règuls celibers, que s'havien perapetats en les terres dels sedetans i dels suesetans (aquells a la banda d'enllà de l'Ebre i aquests pels encontorns de Des i Clurana); i després de donar-los-hi fortíssima que, per l'heroica defensa dels nostres va matar als romans més de cinc mil homes—entre matats i ferits—, Indíbil envia a son germà Mandoní a nuncià un discurs rublert d'adulacions i baixes, ço que prova fins quin punt hom pot creure la posada idealitat d'amor patri dels dos caps celibers.

Perdonats i menyspreuats aquests pel general romà i desallotjats totalment d'Espanya els cartaginesos, Scipió passà a Roma on l'havia cridat

Senat per a concedir-li els *honors del triomf* i mes tard el nomenament de *cònsol* juntament amb Licinius Crasus. Però abans de marxar dividí el comandament de la península entre Manlius Accidinus i Corneli Léntulus, donant al primer la part del sud del riu Súcro i al segon la compresa entre aquest riu i els Pirineus: o sigui la nostra terra.

Mentrestant li fou impossible a Aníbal, després de la desfeta i mort de son germà Asdrúbal, mantenir-se més temps a Itàlia, veient-se obligat a tornar al nord de l'Àfrica on no tardà en seguir-lo Corneli Scipió: topant ambdós genis militars en la terrible batalla de Zama (202 a. de J. C.) que assenyala l'anorreament de l'hegemonia cartaginesa. Així acabà la segona guerra púnica, mitjançant un tractat que posava Espanya i totes les illes del Mediterrani en poder dels romans i obligava als africans a no emprendre cap guerra sens consentiment de Roma. (1)

Tan bon punt el Scipió d'Espanya, Indíbil i Mandoni tornaren a aixecar llur bandera d'independència a tot jou estranger posant-se al cap d'una unió d'ilergetes i ausetans de l'Ebre; però assolits per les forces dels pro-cònsols Léntulus i Accidinus foren completament derrotats, morint Indíbil en la lluita i essent Mandoni entregat pels seus nateixos companys als capllosos romans que li donaren mort en afrontós patíbul (201 a. de J. C.). Última que l'innegable braó dels règuls dels ilergetes no hagués anat acompanyat, desde bon principi, de les virtuts de constància i dignitat!

Per la còpia
R. E.

(1) L'incompliment d'aquest tractat per part dels cartaginesos donà lloc a la tercera i última guerra púnica que durà quatre anys (del 149 al 146 a. de J. C.), finalitzant amb la destrucció total de la ciutat de Cartago per un altre Scipió anomenat Scipió Emilià.

A nostres compatricis

Per aquesta carta arriba fins nostra vila el resad de la vila que ompla a nostres germans que lluiten en el Marroc, i rebre la mostra que els dona fermença de que sos compatricis no els tenen pas oblidats. Que si bé és material el rebre que els hi ofrenen és mostra de que pensen en ells i s'aflixen moralment amb ells, i els hi tarda el dia en que poran veure'ls retornats a la pau de les seves llars.

El desfici ens ha fet separar de vosaltres, mes no a sigut una separació trista. Veritat que hem passat algunes hores angustioses, però ens conforta pensar que hi ha qui es recorda de nosaltres, i cada vegada que rebem una ofrena ens alegra el cor i ens fa oblidar el mal temps.

N'estem reconeguts amb tota l'ànima de la Comissió Pro-Soldat, de les noies que han fet la recepta, de tots quants hi han cooperat i molt especialment del bon amic en Ricard Domingo que amb tant delit treballa per nosaltres.

Que ben prompte poguem dar-vos les gràcies personalment.

ENRIC ALBORNÀ

Badalona 5 Desembre 1921.

CRONICA ARBOSSENCA MUNICIPAL

Sessió de segona convocatorià del dia 15 Desembre. Assisteixen tots els senyors Concejals i presideix l'Alcalde senyor Cruaïes.

Es procedeix al sorteig per a determinar els cinc Regidors que han d'acabar en llur exercici en la propera renovació, quedant designats els senyors Cruaïes, Pujol, Ivira, Just i Romagosa, i fent-se la declaració de no tenir cap vacant extraordinària.

Es dona compte d'unes cartes rebudes del Diputat a Cortes referent a l'assumpte de l'instal·lació d'enllumenat públic a l'Estació del ferro-carril. També de l'ingrés lliure obtingut en el ball de la fira de 77'50 pessetes.

S'acorda excloure de l'allistament de mossos a Josep Fontanals Patau i Joan Solé Romeu, fills d'aquesta vila, i figurar allistats en les Seccions dels Districtes 5 i 6, respectivament, de Barcelona.

I s'aixeca la sessió.

RELIGIOSA

Diumenge IV d'Advent, dia 18.-A la tarda doctrina a dos quarts de quatre, i a les cinc funció, amb exposició del Santíssim Sagrament.—Dilluns, dia 19, exercicis del Patriarca Sant Josep en la Missa de dos quarts de vuit.

Misses: Dimecres a dos quarts de vuit, per Antonia Rossell (a. c. s.)

ARTISTICA

La secció d'aficionats «Elena Artístic Arbossenc» ha començat els assajos de l'obra de Albert de S. Llana, «Don Gonzalo o L'orgull del gec», i ha représ els dels «Germans Ferrerons» de Pere Cavallé, que feu en el dia de sa estrena les delícies de tothom. Dites obres seran posades en escena el dia 25 dels corrents, diada de Nadal.

VARIA

Van apressant-se els treballs de preparació del primer quadern de l'obra «Notes històriques de la parròquia i vila de l'Arbós» recollides pel Rvmt. senyor Rector Mossèn Gaietà Viaplana. En dit quadern començaran a incloure's alguns dels fotograbats amb que anirà il·lustrada l'obra. Dat el grau d'avenç en que es troba sa confecció podem donar a nostres subscriptors l'assegurança de que es repartirà pel primer d'any. Recordem que basta ésser subscriptor per a obtenir gratuïtament tan bella obra, per la qual creiem que s'han d'interessar tots els arbossencs.

Si pregunteu—¿Què tal la fira?
Tothom us respondrà ¡Formosa ha estat la fira! ¡Formosa!

I diran veritat. El dia fou tot enriallat. Amb sa bona cara donà tenent a la rodalia i pobles mes llunyans a que acudissin a l'invitació de nostra vila, la qual, abans de celebrar en l'intimitat les festes de Nadal, té un dia d'expansió en que acull tot lo forà, oferint espai on tothom pugui congregarse amicalment: qui per comprar, qui per vendre, qui per gaudir pel pintoresc colorit d'aquesta fira tradicional. Grossa gernació omplí des de bon matí els carrers i anà engrossint-se a mida de l'arribada dels trens; ço que feu que a la tarda estessin de gom a gom no sols les vies públiques sinó que també els llocs d'esbarjo.

La fira de Santa Llúcia presentà també enguany sa visualitat característica. A ella hi compareix gent de totes classes i cantons vinguda. L'amic i el parent hi troben al parent i a l'amic a qui feia temps no havien pogut donar aquell tan... amable copet a l'espatlla; la noia casadora també a voltes quelcom hi troba; es garla a desdir; es canvien noves que de tan de repetir-se les fan tornar velles; tot expansivament, a crits, acompanyat del tron-toll de riures massoters o del saltironar de riures agils que s'estimen de l'agut al greu com cascades d'alegria. Els mira-badocs s'agombolen al volt dels que ofereixen remeis maravillosos; enrotllent als que fan el prodigi d'oferir gèneres a preus inversemblants i quin únic miracle és el d'arribar a fosc amb veu clara quan hauria d'estar retuda de tan de prometre gangues. Hi ha qui es fa treure la planeta per a saber si serà ric; altres s'afanyen més i busquen la realitat en els jocs de sort, i les anelles volen, la fletxa brunz en l'aire, roden les boles, i el blanc plomall del colom es macula de sang al rebre l'impíetós cop de pedra. I en mig de l'aldarull de les múltiples veus i ensibornaments amb que la fira ensenya ses mercaderies, tothom procura tenir un moment de lleure per a proveir-se de llepolies, joguines, de coses que fan falta a l'armari i a la calaixera, que faran goig a la cuina, o que ben proveiran el corral, la quadra, el gallinell, l'horta... que de tot, si n'hi ha, s'hi troba, des de l'objecte més inofensiu fins les trampes, que n'hi ha de totes menes: unes plenes de falses apariències que ensarronen les rates atrevides i plenes de picardia; altres amagan son enginy sota l'inofensivitat de la terra, traïdorament agafen l'inocència de l'ocell confiat; i altres, com els ams, que desvergonyidament enganxen els peixos babaus.

Molt irònics estigueren nostres avis al fer caure la fira per Santa Llúcia, abogada de la vista: que la fira ve a ésser també com una gran ratera on trobareu sempre algú que us voldrà ensarronar, i cal anar amb molt d'ull.

¡Oh els avenços! No hi ho dubte que d'entre totes les nacions les més avançades son les d'Amèrica: per mostra vegi's ço que un diari que allí es publica diu: «EL ESPARTA DE PRAGA LLEGA A BARCELONA.—Barcelona noviembre 24.—Han llegado los jugadores que componen el equipo de bolompié del Sparta de Praga que ha de jugar dos partidos contra el Barcelona F. C. en el nuevo campo del Estadio Catalán, el cual se inaugurará con motivo de este acontecimiento deportivo.» Al menys hi van un mes d'avançats.

Pneumosol Castellvi Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARROS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBELITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmacles i en la del autor:
Farmacia Castellvi, VENDRELL

Queviures i Confiteria

DE
RAMON ESCARRÀ

Major, 34 ARBÓS Teléfon 666

Turrons de totes classes de l'antiga i acreditada casa MERO

XAMPANYS DE TOTS PREUS
VINS I LICORS

Especialitat en NEULES
I TURRONS LLEGITIMS DE XIXONA

El nou recader R. Escarrà MERO

reb encàrrecs en el carrer Aragó 261 i Petxina 4

Un bon sabó estalvia temps roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FÀBRICA EN SANT MARTI (Barcelona)

Sastreria Pujol

Temporada
d'Hivern de 1921

Vestits de llana
des de 80 pessetes
GRAN ASSORTIT
en Velluts, Bufandes, Gorres,
Faixes i Calçat
a preus economics
Major, 42 Arbós

Blondas y Encajes al bolillo
Mantelerias Bordados
E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós Condal, 7 Barcelona

“Hotel Moderno”

Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS
SITUAT EN EL PUNT MES CÉNTRIC DE
BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11—Teléfon 2239

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramon Escarrà : Major, 34

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA MOSTUVA (nom registrat)
CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

Callar de Coneleria de Frederico Borell

COMPRA DE MARES i TARTRA

Venda de botes usades degudament reparades a punt d'omplir

N'hi ha de totes cabudes desde mitja carga a vuit cargues

PREUS MÒDICS

Cases Noves ----- ARBÓS ----- Telèfon 689

VINDEX

AVISADOR AUTOMÀTIC
D'INCENDIS

Temporada d'hiver

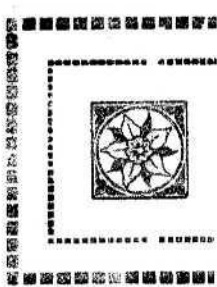
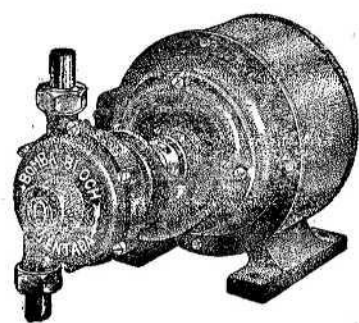
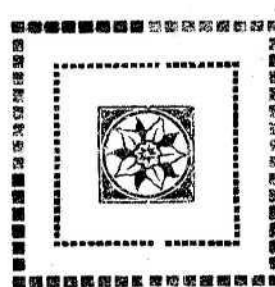
Estufes LOFFTL, la marca més acreditada a preus sens competència.

Comptadors Elèctrics de 3, 5 i 10 Am Monofàsics i Trifàsics Verificats i a punt d'omplir, es coliquen gratuïtament i en vintiquatre hores. Preus de Fàbrica.

Làmpares de totes les marques acreditades

Motors Elèctrics i de Gasolina i tot referent al ramb d'electricitat.

Bombes Prats i Bloch

----- PER INFORMES -----

V. PUIG

Llibertat, 1 i Recó, 2 - Vendrell - Telèfon núm.

PRODUCTES. APARELLS
 I MAQUINARIA

PER A

AGRICULTURA I ENOLOGIA

P. PLANA MAÑÉ

Dr. Robert, 28. — VENDRELL

La casa té establert un Laboratori per a exàmen i graduació de vins

ATENCIO

Propietaris i comerciants de fusta

Si teniu fusta tallada i boscos plantats sense distinció de mena i quantitat, l'oferta a

Francisco Ill Padró

Fàbrica de Serrar

Arbós del Penedès

El nostre folletó Notes històriques de l'Arbó

Il·lustracions Fotogràfiques : Sortirà el 1.º de Janer de 1922 : Text interessantíssim

Subscriuiu-vos a BADALOTA i l'obtindreu gratis